

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 26/2016-44

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 19. mája 2016 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta (sudca spravodajca) a zo sudcov Lajosa Mészárosa a Ladislava Orosza o sťažnosti [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátom JUDr. Petrom Harakálym, Advokátska kancelária, Mlynská 28, Košice, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Rožňava v konaniach vedených pod sp. zn. 6 C 6/2006, sp. zn. 8 C 83/2011 a sp. zn. 12 C 57/2013 (pôvodne sp. zn. 6 C 6/2006) takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Rožňava v konaniach vedených pod sp. zn. 8 C 83/2011 a sp. zn. 12 C 57/2013 porušené boli.

2. Okresnému súdu Rožňava p r i k a z u j e v konaniach vedených pod sp. zn. 8 C 83/2011 a sp. zn. 12 C 57/2013 konať bez zbytočných priet'ahov.

3. [REDAKOVANÉ] p r i z n á v a finančné zadost'učinenie v sume 4 000 € (slovom štyritisíc eur), ktoré j e Okresný súd Rožňava p o v i n n ý vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. [REDAKOVANÉ] p r i z n á v a úhradu trov konania v sume 355,73 € (slovom tristopäťdesiatpäť eur a sedemdesiattri centov), ktorú j e Okresný súd Rožňava p o v i n n ý vyplatiť na účet jej právneho zástupcu JUDr. Petra Harakályho, Advokátska kancelária, Mlynská 28, Košice, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 26/2016-21 zo 14. januára 2016 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. Petrom Harakálym, Advokátska kancelária, Mlynská 28, Košice, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Rožňava (ďalej len „okresný súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 6 C 6/2006, sp. zn. 8 C 83/2011 a sp. zn. 12 C 57/2013.

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla najmä:

«Sťažovateľka sa žalobou zo dňa 13.11.2003 podanou na Okresnom súde Rožňava (ďalej len „okresný súd“) dňa 14.11.2003 domáha proti žalovanej [REDAKOVANÉ]

██████████ náhrady škody na zdraví, ktorú utrpela pri dopravnej nehode dňa 22.11.2002. Pri uvedenej dopravnej nehode žalobkyňa utrpela ťažkú ujmu na zdraví, ktorá na jej zdravotnom stave zanechala závažné trvalé následky, v dôsledku ktorých sa jej dramaticky zmenila kvalita života a bola vyradená z jednotlivých oblastí osobného i spoločenského života. Na základe toho sa podanou žalobou domáha náhrady škody na zdraví celkovo v sume 11 557 500,00 Sk.

Po podaní žaloby bolo okresným súdom vytyčené prvé pojednávanie na deň 10.8.2005 (takmer dva roky po podaní žaloby), a to po urgenciách právneho zástupcu sťažovateľky zo dňa 22.12.2003 a zo dňa 23.9.2004 adresovaných okresnému súdu.

Po pojednávaní dňa 10.8.2005 vydal súd uznesenie sp. zn. 6C/138/2003 zo dňa 22.11.2005, ktorým vzhľadom na dispozičný úkon právneho zástupcu žalobkyne na pojednávaní dňa 10.8.2005, zastavil konanie v časti uplatneného úroku z omeškania, pripustil do konania ďalšieho účastníka a to žalovaného v 2. rade a uplatnený nárok žalobkyne vylúčil na samostatné konanie...

Vzhľadom na vylúčenie nárokov žalobkyne na osobitné konanie sa súdne konanie ďalej viedlo pod sp. zn. 6C/6/2006. Ďalšie pojednávanie bolo vytyčené až na deň 23.3.2006, pričom súd od konania predchádzajúceho pojednávania okrem vydania pomerne právne jednoduchého rozhodnutia vo veci neuskutočnil žiaden iný úkon.

Následne sa vo veci konalo pojednávanie dňa 13.12.2006...

Ďalšie pojednávanie bolo vytyčené na deň 22.4.2009 (s odstupom takmer dva a pol roka od posledného pojednávania)...

Následne sa konalo pojednávanie dňa 21.5.2009, na ktorom bol vyhlásený rozsudok č. k. 6C/6/2006-57 zo dňa 21.5.2009, ktorým súd určil mieru zodpovednosti žalovaného v 2. rade za škodu spôsobenú sťažovateľke v rozsahu 30 % a v ďalšom výroku rozhodnutie o nárokoch žalobkyne vylúčil na samostatné konanie. Rozsudok bol doručený právnemu zástupcovi žalobkyne dňa 15.7.2009.

Vzhľadom na uvedený rozsudok okresného súdu, ktorým rozhodol jednak o základe nároku a zároveň o vylúčení rozhodovania o výške nárokov na samostatné konanie, sa uplatnený nárok prejednával na okresnom súde v dvoch samostatných konaniach.

V konaní vedenom pod sp. zn. 6C/6/2006 bolo proti rozsudku okresného súdu č. k. 6C/6/2006-57 zo dňa 21.5.2009 podané zo strany žalobkyne odvolanie zo dňa 28.7.2009.

Na základe podaného odvolania rozhodoval vo veci Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) ako súd odvolací, ktorý rozsudkom č. k. 2Co/354/2009-78 zo dňa 7.4.2011 zmenil napadnutý rozsudok okresného súdu tak, že určil mieru zodpovednosti žalovaných za škodu spôsobenú žalobkyni v rozsahu 80 %. Proti tomuto rozsudku krajského súdu podala žalovaná v 1. rade dovolanie zo dňa 29.6.2011.

V ďalšom paralelne vedenom konaní, ktoré sa viedlo pod sp. zn. 8C/83/2011, a v ktorom mal súd posudzovať uplatnený nárok žalobkyne, bolo nariadené pojednávanie na deň 2.8.2011. uvedený termín bol však zrušený s poukazom na podané dovolanie vo veci vedenej pod sp. zn. 6C/6/2006 a následne bolo toto konanie prerušené uznesením č. k. 8C/83/2011-2014. Na prerušenie konania však nebol daný zákonný dôvod, nakoľko rozsudkom krajského súdu č. k. 2Co/354/2009-78 zo dňa 7.4.2011 bolo právoplatne rozhodnuté o základe nároku. Pokiaľ ide o podanie dovolania zo strany žalovanej v 1. rade, aj prostredníctvom tohto mimoriadneho opravného prostriedku mohlo dôjsť k zmene určenia podielu zodpovednosti žalovaných za predmetnú škodu na zdraví maximálne na mieru 30 %. Táto miera zodpovednosti za škodu bola totiž stanovená rozsudkom okresného súdu č. k. 6C/6/2006-57 zo dňa 21.5.2009, a nebola napadnutá odvolaním ani jedného z účastníkov konania. Okresný súd teda mohol v konaní 8C/83/2011 o nárokoch uplatnených žalobou konať a vykonávať dokazovanie zamerané na zistenie rozsahu škody na zdraví, nakoľko bolo zrejmé, že zodpovednosť žalovaných za škodu je daná. Na túto skutočnosť upozornil právny zástupca žalobkyne v návrhu na pokračovanie v konaní zo dňa 3.10.2011, v žiadosti o vytýčenie pojednávania zo dňa 2.7.2012, v opakovanom návrhu na pokračovanie v konaní zo dňa 26.9.2012 a napokon v sťažnosti na prietahy v súdnom konaní zo dňa 29.10.2012 adresovanej predsedovi okresného súdu.

Následne bolo vo veci vedenej pod sp. zn. 8C/83/2011 vytýčené pojednávanie na deň 15.11.2012, ktoré sa však nekonalo pre oneskorené doručenie predvolania žalovanej strane. Ďalšie pojednávanie bolo vytýčené na termín 24.1.2013, avšak tento termín bol neskôr zrušený a nariadený nový termín 7.2.2013. Na pojednávaní dňa 7.2.2013 bola v konaní po viac ako deviatich rokoch od podania žaloby vypočutá vo veci samotná sťažovateľka.

Následne bolo vo veci vedenej pod sp. zn. 6C/6/2006 vydané uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/47/2012 zo dňa 31.1.2013, ktorým bol zrušený rozsudok krajského súdu č.k. 2Co/354/2009-78 zo dňa 7.4.2011 uznesením zo dňa 8C/83/2011.

Okresný súd následne po vyššie uvedenom rozhodnutí Najvyššieho súdu SR konanie vedené pod sp. zn. 8C/83/2011 opätovne prerušil, hoci ako sme vyššie uviedli, mohol v konaní o nárokoch uplatnených žalobou konať a vykonávať dokazovanie zamerané na zistenie rozsahu škody na zdraví, nakoľko bolo zrejmé, že zodpovednosť žalovaných za škodu je minimálne čo do miery 30 % daná.

Krajský súd vo veci sp. zn. 6C/6/2006 následne rozhodoval po zrušení svojho predchádzajúceho rozhodnutia Najvyšším súdom SR na základe podaného dovolania žalovanej v 1. rade, pričom rozhodol uznesením č. k. 2Co/138/2013-137 zo dňa 20.2.2014 tak, že zrušil rozsudok okresného súdu č. k. 6C/6/2006-57 zo dňa 21.5.2009 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Následne sa konanie vedené pod sp. zn. 6C/6/2006 viedlo ďalej pod sp. zn. 12C/57/2013, pričom bolo vo veci vytýčené pojednávanie na deň 20.5.2014. Uvedený termín bol však následne zrušený a stanovený nový na deň 12.6.2014. Následne sa vo veci konalo pojednávanie dňa 5.8.2014. V ďalšom priebehu bol po viac ako 10 rokoch od začatia konania podaný znalecký posudok na zdravotný stav žalobkyne ako aj jeho doplnenie, ktoré podala organizácia [REDACTED]

Po podaní znaleckého posudku a jeho doplnení bolo nariadené pojednávanie na deň 9.6.2015. Uvedený termín však bol zrušený a vytýčený nový termín na deň 2.7.2015. Ďalšie pojednávanie sa konalo dňa 21.7.2015 a toto bolo odročené na deň 19.8.2015 za účelom vyhlásenia rozsudku. Na pojednávaní dňa 19.8.2015 bol vo veci vyhlásený rozsudok, avšak tento nebol žalobkyni do dnešného dňa doručený aj napriek ustanoveniu § 156 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého v prípade odročenia pojednávania za účelom vyhlásenia rozsudku súd doručuje rozsudok prítomným účastníkom hneď na pojednávaní, na ktorom bol rozsudok vyhlásený a neprítomným účastníkom ho odošle najneskôr do troch dní...

Vyššie uvedeným postupom a nečinnosťou okresného súdu bolo zasiahnuté do základného práva sťažovateľky na súdnu ochranu, konkrétne práva upraveného v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov. Zároveň bolo porušené právo sťažovateľky na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných ľudských práv slobôd...

V predmetnom súdnom konaní je predmetom nárok sťažovateľky na náhradu škody na zdraví, ktorú utrpela pri dopravnej nehode dňa 22.11.2002. Nároky obdobného druhu sú častým predmetom súdnych konaní a preto majú sudy s rozhodovaním v obdobných sporových konaniach bohaté skúsenosti a k dispozícii je pomerne rozsiahla judikatúra. Pokiaľ ide o faktickú stránku veci, súd mal k dispozícii všetky potrebné skutočnosti, aby mohol vo veci bez zbytočných prietahov na základe štandardného procesného dokazovania posúdiť a skutkovo ustáliť tak skutočnosti týkajúce sa samotného základu nároku ako aj skutočnosti vzťahujúce sa k samotnej výške uplatneného nároku žalobkyne. Po ustálení skutkového stavu následne nie je odborne natoľko zložitý daný skutkový stav právne posúdiť, nakoľko právna úprava vzťahujúca sa k uplatnenému nároku je pomerne konkrétna a k dispozícii je, ako už bolo vyššie spomenuté, aj pomerne bohatá rozhodovacia prax súdov počnúc okresnými súdmi až po rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Teda nebol daný žiaden dôvod, aby sa predmetná vec pre právnu či faktickú zložitost' prejednávala v súdnom konaní takmer 12 rokov bez toho, aby bolo vo veci meritórne právoplatne rozhodnuté.

... sťažovateľka ako účastník konania, ako ani jej právny zástupca nežadala príčinu vzniku prietahov v konaní. Práve naopak, sťažovateľka, resp. jej právny zástupca boli v konaní aktívni a všetky ich úkony smerovali k tomu, aby bola vec prejednaná v primeranej lehote, aby sa riadne vykonalo dokazovanie potrebné na riadne zistenie skutkového stavu a aby v konaní nevznikali zbytočné prietahy. Právny zástupca sťažovateľky v konaní niekoľkonásobne adresoval súdu podania, aby vo veci konal a vždy sa zúčastňoval súdom nariadených pojednávanií.

Pokiaľ ide o postup samotného súdu, v prvom rade je potrebné konštatovať, že konanie prebieha takmer 12 rokov, čo jej vzhľadom na pomerne nízku právnu a faktickú zložitost' veci zjavne neprimeranou dĺžkou konania. Pri tak dlhom trvaní súdneho konania bez právoplatného rozhodnutia vo veci sa úplne stráca význam a účel súdneho konania, ktorý je definovaný v § 1 Občianskeho súdneho poriadku...

Okresný súd už hneď po podaní žaloby bol nečinný a do nariadenia pojednávania vo veci od podania žaloby uplynuli takmer dva roky. Následne sa táto nečinnost' prehlbovala, keď súd nariad'oval pojednávania s veľkým časovým odstupom bez toho, aby na to existoval racionálny dôvod, a to aj napriek početným urgenciám sťažnostiam zo

strany právneho zástupcu žalobkyne. Za prietahy v konaní je možné považovať aj skutočnosť, že súd nekonal vo veci týkajúcej sa výšky uplatneného nároku žalobkyne po podaní dovolania zo strany žalovanej v 1. rade v konaní, kde sa rozhodovalo o základe nároku. Okresný súd však aj napriek tomu mohol konať a vykonávať dokazovanie ohľadne zdravotného stavu sťažovateľky, nakoľko bolo vzhľadom na stav konania a vydané súdne rozhodnutia zrejmé, že základ nároku sťažovateľky je daný minimálne v miere 30 %. Napokon sťažovateľka sa v konaní domáhala náhrady škody na zdraví na základe objektívnej zodpovednosti za škodu v zmysle § 427 Občianskeho zákonníka, kedy nie je potrebné skúmať zavinenie osoby zodpovednej za škodu. Vzhľadom na tieto skutočnosti nebol daný dôvod na prerušenie konania. Okrem toho súd viackrát zrušoval a prekladal už raz nariadené pojednávania na iný termín, čím sa opäť bezdôvodne predlžovala dĺžka súdneho konania. Napokon za všetko hovorí skutočnosť, že súd nedodrжал lehotu v zmysle § 156 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a doteraz sťažovateľke nedoručil rozsudok v zákonom stanovenej lehote...

Sťažovateľka sa podanou sťažnosťou domáha okrem ochrany svojho práva na prejednanie veci bez zbytočných prietahov, resp. práva na prejednanie veci v primeranej lehote, aj primeraného finančného zadosťučinenia z dôvodu porušenia svojho základného práva, a to v zmysle ustanovenia článku 127 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky. Sťažovateľka sa domáha priznania finančného zadosťučinenia v celkovej sume 10 000,00 EUR, pričom rozsah požadovaného finančného zadosťučinenia s prihliadnutím na ustanovenie § 50 ods. 3 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, zdôvodňuje mimoriadnymi okolnosťami prípadu...»

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd o jej sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„1. Právo sťažovateľky [REDAKOVANÉ] na prejednanie veci bez zbytočných prietahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 6C/138/2003, sp. zn. 6C/6/2006, sp. zn. 8C/83/2011 a sp. zn. 12C/57/2013 bolo porušené.

2. Okresnému súdu Rožňava v konaní sp. zn. 12C/57/2013 prikazuje konať bez zbytočných prietáhov.

3. Sťažovateľke sa priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 10 000,00 EUR, ktoré je jej povinný vyplatiť Okresný súd Rožňava do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.

4. Okresný súd Rožňava je povinný sťažovateľke uhradiť trovy právneho zastúpenia sume 355,73 EUR k rukám jej právneho zástupcu v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia.“

Na výzvu ústavného súdu, aby sa k veci vyjadril účastník, proti ktorému sťažnosť smeruje, podpredsedníčka okresného súdu listom sp. zn. Spr. 35/2015 doručeným ústavnému súdu 16. februára 2016 oznámila, že vo veci bolo podané odvolanie, spis sa nachádza na Krajskom súde v Košiciach (ďalej len „krajský súd“), preto „vo veci neviem podať vyjadrenie“. K otázke ústneho verejného pojednávania podpredsedníčka 24. februára 2016 oznámila, že súhlasí s tým, aby od neho ústavný súd upustil. S upustením od ústneho pojednávania súhlasil aj právny zástupca sťažovateľky, preto ústavný súd podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde od neho v danej veci upustil, keďže po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konaní vedených na okresnom súde pod sp. zn. 6 C 6/2006, sp. zn. 8 C 83/2011 a sp. zn. 12 C 57/2013:

- 13. novembra 2003 sťažovateľka podala na okresnom súde žalobu proti odporcovi v 1. rade spoločnosti [REDACTED] (ďalej len „[REDACTED]“) o zaplatenie sumy 11 517 500 Sk s príslušenstvom a o návrhu sťažovateľky

- na pripustenie pristúpenia ďalšieho účastníka do konania. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 6 C 138/2003;
- 22. novembra 2005 okresný súd uznesením sp. zn. 6 C 138/2003 rozhodol, že „konanie o žalobe o zaplatenie 13%-ných úrokov z omeškania z čiastky 11 517.500,- Sk od 31. 10. 2003 až do zaplatenia zastavuje, pripúšťa pristúpenie ďalšieho účastníka do konania v osobe [REDACTED], nar... na strane žalovanej ad 1/ ako žalovaného ad 2/, rozhodovanie o žalobe žalobkyne o zaplatenie 11 517.500,- Sk bezúročne voči žalovaným 1, 2/ vylučuje na osobitné konanie, v ktorom rozhodne aj o náhrade trov doterajšieho konania.“;
  - 29. decembra 2005 bol spísaný vylučovací záznam: „žalobkyňa: [REDACTED] [REDACTED]...zastúpená JUDr. Petrom Harakálym... žalovaná: 1. [REDACTED] [REDACTED], 2. [REDACTED], nar..., bytom... o náhradu škody. Kancelária, zapíš pod novým číslom“;
  - 2. januára 2006 bola vec sťažovateľky proti odporcovi v 1. a 2. rade o náhradu škody zapísaná pod sp. zn. 6 C 6/2006;
  - 23. marca 2006 sa uskutočnilo pojednávanie vo veci sp. zn. 6 C 6/2006. Účastníci boli prítomní. Pojednávanie bolo odročené na neurčito na prípravu ďalšieho pojednávania;
  - 23. marca 2006 okresný súd požiadal Okresné oddelenie Policajného zboru, Úrad justičnej a kriminálnej polície [REDACTED] (ďalej len „OO PZ“) o podanie správy, v akom štádiu sa nachádza konanie vedené proti [REDACTED];
  - 2. apríla 2006 doručila sťažovateľka stanovisko k vyjadreniu žalovaného v druhom rade z 22. marca 2006;
  - 31. marca 2006 OO PZ podalo správu vo veci [REDACTED];
  - 13. decembra 2006 sa uskutočnilo pojednávanie. Právni zástupcovia sťažovateľky a žalovaného v 1. rade boli prítomní. Pojednávanie bolo odročené na neurčito;
  - 28. marca 2007 okresný súd požiadal OO PZ o oznámenie, či konanie vedené proti [REDACTED] bolo skončené;
  - 5. apríla 2007 OO PZ oznámilo, že vec je v štádiu posudzovania znalcom z Ústavu súdneho inžinierstva Žilina;

- 12. septembra 2008 okresný súd požiadal Okresnú prokuratúru [REDACTED] (ďalej len „okresná prokuratúra“) o oznámenie, či bolo trestné stíhanie vo veci ČVS: OUJP-139/RV-2003 Ha zastavené, zároveň požiadal o zapožičanie spisu;
- 1. októbra 2008 okresný súd urgoval okresnú prokuratúru;
- 17. októbra 2008 okresná prokuratúra zapožičala spis v trestnej veci;
- 26. novembra 2008 okresná prokuratúra požiadala o vrátenie spisu;
- 10. marca 2009 okresný súd požiadal okresnú prokuratúru o podanie správy, v akom štádiu sa nachádza vec vedená pod sp. zn. PV 1162/2005;
- 22. apríla 2009 sa uskutočnilo pojednávanie vo veci sp. zn. 6 C 6/2006. Sťažovateľka bola prítomná. Pojednávanie bolo odročené na 21. máj 2009 na účely ďalšieho dokazovania;
- 4. mája 2009 bolo okresnému súdu doručené oznámenie [REDACTED];
- 7. mája 2009 JUDr. Harakály oznámil mená svedkov a čísla spisov;
- 21. mája 2009 sa uskutočnilo pojednávanie vo veci sp. zn. 6 C 6/2006. Sťažovateľka bola prítomná. Prítomní boli aj svedkovia. Bol vyhlásený rozsudok o základe nároku a o vylúčení rozhodovania o výške nárokov na samostatné konanie (toto prebiehalo potom pod sp. zn. 8 C 83/2011 – konanie o výške škody paralelne s konaním sp. zn. 6 C 6/2006 – konanie o základe nároku, teda o zodpovednosti za škodu, ktorú sťažovateľka utrpela pri úraze);
- 30. júla 2009 bolo podané odvolanie sťažovateľky proti rozsudku sp. zn. 6 C 6/2006 z 21. mája 2009;
- 28. augusta 2009 boli odporcovia vyzvaní na vyjadrenie sa k odvolaniu sťažovateľky;
- 16. septembra 2009 bolo doručené vyjadrenie [REDACTED];
- 16. októbra 2009 bol spis doručený krajskému súdu na rozhodovanie o odvolaní sťažovateľky. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 2 Co 354/2009;
- 3. februára 2010 bolo krajskému súdu doručené vyjadrenie odporcu [REDACTED];
- 7. apríla 2011 sa uskutočnilo pojednávanie na krajskom súde. Krajský súd zmenil rozsudok prvostupňového súdu. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 31. mája 2011;

- 31. mája 2011 úradný záznam: „vylúč vec na samostatné konanie na základe rozsudku z čl. 57. Vylučovací záznam: Žalobkyňa [REDAKOVANÉ]... zast. JUDr. Harakálym c/a 1. [REDAKOVANÉ]..., 2. [REDAKOVANÉ]... o náhradu škody“ (ďalej konanie prebiehalo pod sp. zn. 8 C 83/2011 – konanie o výške škody paralelne s konaním sp. zn. 6 C 6/2006 – konanie o základe nároku, teda o zodpovednosti za škodu, ktorú sťažovateľka utrpela pri úraze);
- 1. júla 2011 bolo okresnému súdu doručené dovolanie [REDAKOVANÉ];
- 6. júla 2011 okresný súd vyzval účastníkov na vyjadrenie k dovolaniu. [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] vyzval na zaplatenie súdneho poplatku za dovolanie 99,50 €;
- 18. júla 2011 [REDAKOVANÉ] doručila „oznámenie“, v ktorom namietala nesprávne rozhodnutie o poplatkovej povinnosti;
- 22. júla 2011 bolo doručené vyjadrenie žalobkyne k dovolaniu;
- 4. augusta 2011 bol spis doručený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) (2 Cdo 146/2011);
- 2. septembra 2011 bol spis vrátený okresnému súdu bez rozhodnutia, pretože záhlavie napadnutého rozhodnutia bolo potrebné opraviť;
- 5. septembra 2011 okresný súd vyžiadal rozsudok okresného súdu od účastníkov späť;
- 19. septembra 2011 JUDr. Harakály vrátil okresnému súdu rozsudok;
- 2. augusta 2011 okresný súd uznesením prerušil konanie vo veci vedenej pod sp. zn. 8 C 83/2011 až do právoplatného rozhodnutia o dovolaní vo veci sp. zn. 6 C 6/2006;
- 5. septembra 2011 okresný súd opäť vyzval [REDAKOVANÉ], aby vrátila rozsudok;
- 29. septembra 2011 [REDAKOVANÉ] oznámila, že rozsudok nevráti, navrhla, aby okresný súd vydal opravné uznesenie;
- 28. septembra 2011 okresný súd uznesením sp. zn. 8 C 83/2011 opravil záhlavie uznesenia okresného súdu č. k. 8 C 83/2011-14 z 2. augusta 2011 a č. k. 8 C 83/2011-19 z 9. septembra 2011;
- 28. októbra 2011 bol spis doručený krajskému súdu na účely opravy rozsudku;
- 23. novembra 2011 bol spis vrátený okresnému súdu s uznesením krajského súdu č. k. 2 Co 354/2009-115 z 10. novembra 2011, ktorým krajský súd rozhodol o oprave

- záhlavia svojho rozsudku č. k. 2 Co 354/2009-78 zo 7. apríla 2011 (vec okresného súdu sp. zn. 6 C 6/2006);
- 16. decembra 2011 bol spis doručený najvyššiemu súdu na rozhodnutie o dovolaní vo veci sp. zn. 6 C 6/2006. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 2 Cdo 244/2011;
  - 3. februára 2012 bol spis vrátený okresnému súdu bez rozhodnutia s poukázaním na chyby v záhlaví rozsudku krajského súdu;
  - 6. februára 2012 bol spis doručený krajskému súdu;
  - 20. februára 2012 bol spis vrátený okresnému súdu s uznesením sp. zn. 2 Co 354/2009 z 8. februára 2012, ktorým bolo opravené záhlavie rozhodnutia zo 7. apríla 2011;
  - 29. februára 2012 bol spis opäť doručený najvyššiemu súdu (sp. zn. 2 Cdo 47/2012);
  - 11. marca 2013 bol spis vrátený okresnému súdu s uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 2 Cdo 47/2012 z 31. januára 2013, ktorým zrušil rozsudok krajského súdu sp. zn. 2 Co 354/2009 zo 7. apríla 2011 a vec mu vrátil na ďalšie konanie (vec okresného súdu sp. zn. 6 C 6/2006);
  - 12. marca 2013 úprava kancelárii: „*zapísať vec pod novú sp. zn.*“. Vec bola ďalej po dovolaní vo veci sp. zn. 6 C 6/2006 na okresnom súde vedená pod sp. zn. 12 C 57/2013;
  - 22. marca 2013 bol spis doručený krajskému súdu na ďalšie konanie (sp. zn. 2 Co 138/13);
  - 26. marca 2013 bol spis okresného súdu sp. zn. 6 C 6/2006 krajským súdom vrátený okresnému súdu s uznesením sp. zn. 2 Co 138/2013 z 20. februára 2013, ktorým krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu sp. zn. 6 C 6/2006 z 21. mája 2009 a vec vrátil na ďalšie konanie, ktoré ďalej prebiehalo pod sp. zn. 12 C 57/2013;
  - 26. júna 2013 okresný súd uznesením sp. zn. 8 C 83/2011 prerušil konanie vo veci až do právoplatného rozhodnutia krajského súdu vo veci vedenej pod sp. zn. 2 Co 354/2009;
  - 17. apríla 2014 okresný súd zaslal uznesenie krajského súdu č. k. 2 Co 138/2013-137 na vyjadrenie účastníkom konania;
  - 7. mája 2014 [REDAKOVANÉ] doručila ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní nariadenom na 20. máj 2014;

- 12. mája 2014 bolo upovedomenie okresného súdu o odročení pojednávania nariadeného na 20. máj 2014 na 12. jún 2014 zaslané účastníkom;
- 12. júna 2014 sa uskutočnilo pojednávanie. Sťažovateľka nebola prítomná. Jej právna zástupkyňa podľa substitučnej plnej moci bola prítomná. Pojednávanie bolo odročené na 5. august 2014;
- 24. júna 2014 JUDr. Harakály za sťažovateľku oznámil mená svedkov;
- 25. júla 2014 okresný súd požiadal Sociálnu poisťovňu pobočku v [REDAKČIA] o zapožičanie spisu č. 4861280720, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny [REDAKČIA] o zapožičanie spisu č. 2003/18097, 19273, [REDAKČIA] zaslal kópiu znaleckého posudku, ktorý sa nachádza vo vyšetrovacom spise;
- 29. júla 2014 JUDr. Harakály oznámil zmenu svedka;
- 5. augusta 2014 sa uskutočnilo pojednávanie vo veci sp. zn. 12 C 57/2013. Sťažovateľka bola prítomná. Prítomní boli aj predvolaní svedkovia. Okresný súd uznesením odročil pojednávanie na neurčito s tým, že vo veci nariadi znalecké dokazovanie. Účastníci mali doložiť otázky na znalca;
- 11. augusta 2014 [REDAKČIA] doručila okruh otázok pre znalca;
- 5. septembra 2014 sťažovateľka doručila okruh otázok pre znalca;
- 5. augusta 2014 okresný súd uznesením č. k. 12 C 57/2013-138 nariadil vo veci znalecké dokazovanie znaleckým ústavom [REDAKČIA];
- 9. októbra 2014 [REDAKČIA] oznámila, že nie je znaleckou organizáciou ani nie je zapísaná v zozname znalcov;
- 14. októbra 2014 okresný súd uznesením sp. zn. 12 C 57/2013 nariadil znalecké dokazovanie znaleckou organizáciou [REDAKČIA], Košice. Lehota na vypracovanie posudku bola stanovená na 40 dní;
- 8. decembra 2014 [REDAKČIA], požiadala o predĺženie lehoty o 20 dní;
- 9. decembra 2014 okresný súd povolil predĺženie lehoty;
- 23. decembra 2014 bol doručený znalecký posudok vypracovaný 16. decembra 2014;
- 30. decembra 2014 bol znalecký posudok zaslaný účastníkom na vyjadrenie;
- 16. januára 2015 bolo doručené vyjadrenie [REDAKČIA]. Navrhla kontrolné znalecké dokazovanie;

- 12. februára 2015 bolo doručené vyjadrenie sťažovateľky k znaleckému posudku;
- 9. apríla 2015 okresný súd požiadal [REDAKOVANÉ], o doplnenie posudku podľa pripomienok [REDAKOVANÉ];
- 28. apríla 2015 [REDAKOVANÉ], doplnila posudok o „znalecký úkon č. 8“;
- 6. mája 2015 okresný súd zaslal doplnenie posudku účastníkom konania;
- 21. mája 2015 „oznámenie“ [REDAKOVANÉ], ktorým namietala správnosť znaleckého posudku;
- 17. júla 2015 bolo doručené vyjadrenie žalovaného v 2. rade - [REDAKOVANÉ];
- 2. júla 2015 sa uskutočnilo pojednávanie vo veci sp. zn. 12 C 57/2013. Účastníci okrem odporcu v 2. rade boli prítomní. Pojednávanie bolo odročené na 21. júl 2015, kedy mal byť predvolaný znalec;
- 21. júla 2015 sa uskutočnilo pojednávanie vo veci sp. zn. 12 C 57/2013. Účastníci okrem odporcu v 2. rade boli prítomní. Prítomný bol aj znalec. Bolo odročené na 19. august 2015 na vyhlásenie rozsudku;
- 19. augusta 2015 sa uskutočnilo pojednávanie vo veci sp. zn. 12 C 57/2013. Prítomná bola len sťažovateľka. Bol vyhlásený rozsudok;
- 17. augusta 2015 sudkyňa požiadala o predĺženie lehoty na vypracovanie rozsudku do 15. októbra 2015. Predseda okresného súdu jej vyhovel;
- 16. októbra 2015 bol písomný vyhotovený rozsudok sp. zn. 12 C 57/2013 z 19. augusta 2015;
- 27. januára 2016 bol spis sp. zn. 12 C 57/2013 predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľky aj odporcu v 1. rade.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal...

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 6 C 6/2006, sp. zn. 8 C 83/2011 a sp. zn. 12 C 57/2013 dochádzalo k porušovaniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 prvej vety ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov...

Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom...

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitost' veci, ústavný súd konštatuje, že na dĺžku posudzovaného konania, ktorým je náhrada škody na zdraví, nemala vplyv právna zložitost' veci. Podstatnú mieru zložitosti ale predstavuje posudzovanie veci po skutkovej stránke a z toho vyplývajúca potreba vykonania znaleckého dokazovania.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v preskúmvanej veci, ústavný súd poukazuje aj na okolnosť, že priebeh konania pred okresným súdom bol viackrát charakterizovaný aj využívaním procesných oprávnení sťažovateľky, najmä odvolaní, ktoré na strane okresného súdu vyvolali povinnosť reagovať predpísaným spôsobom. Vec sa niekoľkokrát nachádzala na krajskom súde a raz aj na najvyššom súde. Podľa právneho názoru ústavného súdu využitie možností daných sťažovateľke procesnými predpismi na uplatňovanie a presadzovanie jej práv v súdnom konaní môže síce spôsobiť predĺženie priebehu konania, nemožno ho však kvalifikovať ako postup, ktorého dôsledkom sú zbytočné priet'ahy (m. m. I. ÚS 31/01). Zároveň dĺžku konania, ktorá je dôsledkom úkonov jeho účastníkov alebo ich nečinnosti, nemožno považovať za dôvod na vyslovenie zbytočných priet'ahov v prípade, keď súd o procesných návrhoch sťažovateľa konal a rozhodoval bez zbytočných priet'ahov (napr. II. ÚS 41/00, II. ÚS 889/2014).

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v namietaných konaniach. Lustráciou spisového materiálu veci ústavný súd konštatuje, že v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 6/2006 okresný súd rozhodoval o základe nároku sťažovateľky, teda o tom, či je daná zodpovednosť za škodu sťažovateľky, ktorú utrpela pri dopravnej nehode 22. novembra 2002 pri prechádzaní cez cestu. Toto konanie bolo skončené rozsudkom č. k. 6 C 6/2006-57 z 21. mája 2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 31. mája 2011.

Po dovolaní proti tomuto rozsudku sa vec opätovne prerokúva na okresnom súde, avšak už pod sp. zn. 12 C 57/2013. Toto konanie bolo skončené rozsudkom z 19. augusta 2015, ktorý dosiaľ nenadobudol právoplatnosť, pretože sťažovateľka aj odporca v 1. rade podali proti nemu odvolanie.

Súbežne s konaním sp. zn. 12 C 57/2013 prebieha aj konanie vedené pod sp. zn. 8 C 83/2011. V tomto konaní by mal okresný súd rozhodnúť o nárokoch sťažovateľky voči žalovaným v 1. a 2. rade. Toto konanie bolo uznesením sp. zn. 8 C 83/2011 z 2. augusta 2011 prerušené do právoplatného rozhodnutia o dovolaní žalovaného v 1. rade podanom vo veci sp. zn. 6 C 6/2006. Podmienka pre opätovné konanie v tejto veci bola teda splnená uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 2 Cdo 47/2012 z 31. januára 2013, ktorým rozhodol o dovolaní žalovaného v 1. rade tak, že zrušil rozsudok krajského súdu sp. zn. 2 Co 354/2009 zo 7. apríla 2011. Opätovne okresný súd konanie vo veci sp. zn. 8 C 83/2011 prerušil uznesením z 26. júna 2013 až do právoplatného rozhodnutia krajského súdu vo veci vedenej pod sp. zn. 2 Co 354/2009. V súčasnosti okresný súd pokračuje aj v konaní pod sp. zn. 8 C 83/2011. Spis je pripojený k spisu sp. zn. 12 C 57/2013.

V súvislosti so skutočnosťou, že napadnuté konanie vedené okresným súdom bolo prerušené od 26. júna 2013 až do právoplatného rozhodnutia krajského súdu vo veci vedenej pod sp. zn. 2 Co 354/2009, ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej odstránenie stavu právnej neistoty účastníka konania spravidla nemožno dosiahnuť po právoplatnom prerušení konania, ku ktorému došlo v súlade so zákonom. Ak nedôjde k odpadnutiu prekážky prerušeného konania postupom predvídaným v Občianskom súdnom poriadku, nemôžu sa v prerušenom konaní vykonávať žiadne procesné úkony smerujúce k odstráneniu právnej neistoty účastníkov, a tým aj k naplneniu účelu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a rovnako aj v čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd preto nečinnosť okresného súdu v dôsledku existencie zákonnej prekážky jeho postupu neposudzuje ako zbytočné prieťahy v konaní (m. m. napr. III. ÚS 42/02, I. ÚS 65/03, II. ÚS 3/00, I. ÚS 214/06).

Ústavný súd konštatuje, že ani po trinástich rokoch nie je právoplatne skončené konanie o základe nároku ani o náhrade škody z ublíženia na zdraví sťažovateľky. Postup okresného súdu v namietaných konaniach teda nemožno považovať za taký, ktorý by napĺňal účel občianskoprávneho konania pred súdom, teda povinnosť konajúceho súdu organizovať svoj procesný postup tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prerokovaná a skončená, aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty účastníkov konania. Okresný súd síce prvýkrát meritórne rozhodol 21. mája 2009 a rozhodnutie sa stalo právoplatné

31. mája 2011, v dôsledku dovolania [REDAKOVANÉ] však bolo 20. februára 2013 právoplatné rozhodnutie okresného súdu zrušené. V medziobdobí však v dôsledku chýb okresného súdu musela byť vec niekoľkokrát zasielaná z odvolacieho a dovolacieho súdu späť, čím sa konanie neprimerane predlžovalo.

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1 a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Namietané konanie, ktoré je v súčasnosti vedené pod sp. zn. 12 C 57/2013 (predtým sp. zn. 6 C 6/2006) nie je dosiaľ právoplatne skončené, preto prichádzalo do úvahy, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 57/2013 ďalej konal bez zbytočných prietáhov, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2. Výrok sa týka aj konania vedeného pod sp. zn. 8 C 83/2011, ktoré po prerušení pokračuje súbežne s konaním pod sp. zn. 12 C 57/2013.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy (§ 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde) ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľka navrhovala priznať jej finančné zadosťučinenie vo výške 10 000 € s odôvodnením, že *„by aspoň čiastočne kompenzovalo jej mimoriadne nepriaznivé životné postavenie. Súdne konanie trvajúce 12 rokov, čo je mimoriadne neprimeraná doba, značným spôsobom zasahuje a naruša dôveru sťažovateľky ku garancii a pozitívnemu*

záväzku, že jej právo na súdnu ochranu, konkrétne právo na prejednanie veci bez zbytočných prietáhov, požíva ústavnú ochranu. Vzhľadom na uvedené okolnosti, najmä s prihliadnutím na výnimočne nepriaznivý zdravotný stav, v ktorom musí sťažovateľka prežívať dlhodobo trvajúci stav právnej neistoty.“.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťúčením pre sťažovateľku. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať jej aj finančné zadosťúčinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti a s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľky najmä na neefektívnosť niektorých úsekov konania, správanie sťažovateľky, ako aj vzhľadom na povahu veci považuje za primerané vo výške 4 000 €, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťúčinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Ústavný súd napokon podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v súvislosti s jej právnym zastupovaním advokátom JUDr. Petrom Harakálým. Sťažovateľka žiadala, aby jej ústavný súd priznal úhradu trov konania v celkovej sume 355,73 €.

Ústavný súd úhradu priznal za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2015 (prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie sťažnosti) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 13a ods. 1 písm. a) a c) a § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) za každý úkon po 139,83 €. Spolu s režijným paušálom 2 x 8,39 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky) to predstavuje

sumu 296,44 €. Keďže právny zástupca je platiteľom dane z pridanej hodnoty (zákon č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov), bolo potrebné k tejto sume pripočítať 20 %, t. j. 59,29 €. Celkovo odmena právneho zástupcu predstavuje sumu 355,73 €, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 4.

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. mája 2016